

**Dormition of The Mother of God
Ukrainian Catholic Church**

1091 Coronation Avenue, Kelowna, BC V1Y 7A8 Tel.: 250-860-7295

Parish web-site: <http://kelowna.nweparchy.ca/>

Pastor: Rev. Fr. Pavlo Myts / о. Павло Миць

Facebook page: *DormitionKelowna Parish*: <https://www.facebook.com/dormitionkelowna.parish.5>
Ukrainian Catholic Eparchy of New Westminster: www.nweparchy.ca

**Українська Католицька Церква
Успення Пресвятої Богородиці**

Email: dormitionkelowna@gmail.com

**26th SUNDAY after PENTECOST / 26^a Неділя по Зісланні Св. Духа
November 29th, 2020 A.D.**

**"The proud, the arrogant, can't understand life
because they're incapable of lowering themselves."**

– emphasises Pope Francis I today

THE VIBRANT PARISH - A PLACE TO ENCOUNTER THE LIVING CHRIST:

**Through the Word, the Holy Mysteries & Prayer,
Serving One's Neighbour, Leadership, Fostering & Serving Unity
and Missionary Spirit.** – Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav Shevchuk

**Christian Greetings: Glory to Jesus Christ! – Glory to Him Forever!
Слава Ісусу Христу! – Слава на Віку! Slava Isusu Chrystu! – Slava na Viky!
Christ is among us! – He is and will be!**

Prayer During the Coronavirus Outbreak:

Lord, Our God,
We thank you for the life that is your gift,
For the providence that sustains us,
And for your wisdom that directs the course of our days.
The threat of an infection of coronavirus is upon us today.
This disease causes fear among us and has claimed lives.
We humbly beg you, loving Lord,
Dispel our fear and deliver us from this and other diseases.
Heal those who are afflicted and stop the spread of the virus.
Strengthen us in charity to care for one another.
For You are a God of mercy, kindness, and love, and we glorify You Father, Son, and Holy Spirit, now and for ever and ever. Amen.

Молитва у Часі Спалаху Коронавірусу:

Господи, Боже наш,
Дякуємо Тобі за життя, яке є Твоім даром,
За провидіння, яке нас підтримує,
І за Твою мудрість, яка спрямовує хід наших днів.
Сьогодні перед нами загроза зараження коронавірусом.
Ця хвороба викликає страх серед нас і забирає життя.
Ми смирено просимо Тебе, люблячого Господа,
Розвій наш страх і позбав нас від цієї та усіх інших хвороб.
Вилікуй тих, хто страждає, і зупини поширення вірусу.
Зміцнюй нас у благодаті, щоб ми дбали одні про одних.
Бо Ти - Бог милосердя, доброти та любові, і ми прославляємо Тебе Отця, Сина і Святого Духа, нині, і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

Please contact Fr. Pavlo if you want to have the Divine Liturgies celebrated in your special intentions, such as: In Thanksgiving for Favours Received, the Infirm, General Intentions, Repose of the Deceased, Help of the Holy Spirit, for the Travelers, Students, Workers, etc. In case of emergency phone (250) 299-7249. If you would like to come to Confession, meet with the parish priest at the church or parish office, receive spiritual care and support via telephon or internet, want him to visit you, your relative or friend at their home, hospital or care homes, please, call or email the pastor in advance to arrange time and a day.

Liturgical propers in English language:

Tone 1, text from book *"The Divine Liturgy of Saint John Chrysostom"*; pages 89-91

Epistle: A reading from the Letter of Saint Paul to the Ephesians: (Eph. 5:9-19)

Brothers and Sisters live as children of light. Light produces every kind of goodness and justice and truth.

Be correct in your judgment of what pleases the Lord. Take no part in vain deeds done in darkness; rather, condemn them. It is shameful even to mention the things these people do in secret; but when such deeds are condemned, they are seen in the light of day, and all that then appears is light. That is why we read: "Awake, o sleeper, arise from the dead, and Christ will give you light."

Keep careful watch over your conduct. Do not act like fools, but like thoughtful men. Make the most of the present opportunity, for these are evil days. Do not continue in ignorance but try to discern the will of the Lord. Avoid getting drunk of wine; that leads to debauchery. Be filled with the Spirit, addressing one another in psalms and hymns and inspired songs. Sing praise to the Lord with all your hearts.

Gospel: (Luke 12: 16-21)

The Lord told the people a parable in these words: "There was a rich man who had a good harvest. 'What shall I do?' he asked himself. 'I have no place to store my harvest. I know!' he said. 'I will pull down my grain bins and build larger ones. All my grain and my goods will go there. Then I will say to myself: You have blessings in reserve for years to come. Relax! Eat heartily, drink well. Enjoy yourself.' But God said to him, "You fool! This very night your life shall be required of you. To whom will all this piled-up wealth of yours go?' That is the way it works with the man who grows rich for himself instead of growing rich in the sight of God."

At the conclusion of every Divine Liturgy we say an additional prayer for peace in Ukraine until the end of the war and in the whole World:
Our Father ... Hail Mary ... Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit, now and for ever and ever. Amen.

Літургійні частини Українською мовою:

Глас 1, текст "Божественна Літургія Святого Івана Золотоустого"; сторінки 88-90

Апостол: До Ефесян послання Святого Апостола Павла читання: (Еф. 5, 9-19)

Браття і Сестри, поведіться, як діти світла. Плід світла є у всьому, що добре, що справедливе та правдиве. Шукайте пильно того, що подобається Господеві. Не беріть участі в безплідних ділах темряви, а радше їх картайте, бо що ті люди потай роблять, соромно їм казати. Все, що ганиться, стає явним у світлі, а все, що виявляється, стає світлом. Тому говорить: Прокинься, сплячий, і встань із мертвих, а Христос освітить тебе. Тож уважайте пильно, як маєте поводитися: не як немудрі, а як мудрі, використовуючи час, бо дні лихі. Тому не будьте необачні, але збагніть, що є Господня воля. І не впивайтесь вином, бо в нім є блуд, а сповнюйтеся Духом. Прокажуйте між собою вголос псалми й гимни та духовні пісні, співайте і прославляйте в серцях ваших Господа.

Євангеліє: (Лк. 12, 16-21)

Сказав Господь притчу оцю: Одному багатому чоловікові добре зародила нива. І мислив він собі, кажучи: Що мені робити? Не маю де зібрати урожай мій. І сказав: Ось що я зроблю: розберу мої стодоли і більші збудую, і зберу туди все збіжжя моє і добра мої. І скажу душі моїй: Душе, маєш багато дібр, зложених на багато літ. Спочивай, їж, пий і веселися. Сказав же йому Бог: Безумний, в цю ніч зажадають від тебе душу твою, а те, що ти наготовив, кому буде? Отак воно з тим, хто для себе збирає, а не в Бога багатіє.

THANK YOU VERY MUCH!

ЩИРО ВАМ ДЯКУЄМО!

Gratitudes to all our parishioners, guests, visitors and all Christian people of the good will who by their kindness share time, talents and treasures, every person who knowingly and unknowingly for the other people thoughtfully make donations, care and help our parish community in various ways and projects by keeping and sharing their Christian love, unity by looking after and graciously supporting our Christian, Catholic Church communities!

May the Almighty God bless and abundantly reward your time, care and generosity!

DONATIONS!

Amid Covid-19 outbreak causing these challenging times we continue to rely on your generosity. **Please continue to support our parish financially by e-transfer** (it is a direct deposit, no security question is needed)

via dormitiontransfer2020@gmail.com or mailing a cheque payable to **Dormition of the Mother of God Ukrainian Catholic Church** 1091 Coronation Ave., Kelowna, BC V1Y 7A8 Thank you for your support and care at this uneasy time for us all.

"Remember, O Lord, those who bear fruit doing good works in Your holy churches and remembering the poor. Send down Your mercy upon all of us!" (A Prayer from the Divine Liturgy of Saint John Chrysostom)

NOTE: Due to the growing numbers of the confirmed COVID-19 cases our church is closed for public services until Dec. 7th! Your pastor is praying privately for all of you daily! Please pray for one another, participate via facebook streamings, stay healthy and safe!

CONGRATULATIONS!

ЩИРО ВАМ ДЯКУЄМО!

May the Almighty God bless in good health and salvation for many, happy and blessed years of life to Mrs. Lydia Gudz-Zagaliouk on her birthday (Nov. 29th), Mrs. Marilyn Daulat her birthday (Dec. 1st), Mr. Brian Posthumus on his birthday (Dec. 2nd), Dob. Krystyna Werbowy her birthday (Dec. 3rd), Mr. John and Mrs. Manda Hill on their wedding anniversary (Dec. 3rd), Saint Andrew the Apostle and other heavenly patron's name-days, and all our parishioners and family members who celebrate their birthdays, heavenly patron's /saint's name-days, wedding anniversaries and any other special anniversaries this week Mnohaya i Blahaya Lita / Many Blessed Years of Life!

NEWS and ANNOUNCEMENTS:

LIVE STREAMING of church services from Dormition of the Mother of God

Ukrainian Catholic Church in Kelowna, B.C.: <https://www.facebook.com/dormitionkelowna.parish.5>

You can also view 24 / 7 many inspiring videos, articles, pictures, etc. are regularly published by the pastor. Please visit our parish Facebook page: **DormitionKelowna Parish: <https://www.facebook.com/dormitionkelowna.parish.5>**

✚ Please also welcome to visit our Cathedral Facebook page for live-stream videos of the liturgical services at Holy Eucharist Cathedral: <https://www.facebook.com/holyeucharistcathedral/>

Someone told Me
They don't Believe
In GOD because
They Can't See
HIM.

I replied,
You can't see
this Virus either,
But you're
wearing a mask
and gloves.

THANK YOU FOR PRAYING TO GOD AT YOUR HOMES AND ON-LINE TODAY!

Wishing you and all your dear ones to be blessed by God with health, hope, joy, peace and Christian love!

Liturgical and Sacramental Services are celebrated by your spiritual father-pastor at the church during this week:

SUNDAY, November 29th at 8:15 a.m. Rosary: (Service in Kelowna, BC)

at 9:00 a.m. The Divine Liturgy: *God's blessings of all our parishioners, relatives and friends.*
(in Engl. and Ukr.)

Moleben to the Emmanuel

at 5:00 p.m. Vespers

Mon., Nov. 30th at 9:30 a.m. The Divine Liturgy: *for repose of the soul of Mr. Martin Ostopowich* (5th year anniversary memorial service requested by Rev. Fr. Joseph Ostopowich and Mrs. Rose Ostopowich)

Tue., Dec. 1st at 9:30 a.m. The Divine Liturgy: *God's blessings in good health for Mrs. Rose Ostopowich* (requested by Rev. Fr. Joseph Ostopowich)

at 1:00 p.m. Moleben to the Emmanuel

Thurs., Dec. 3rd at 9:30 a.m. The Divine Liturgy: *God's blessings in good health for Mr. Ivan Dembrovych, all his relatives and friends.*

Fri., Dec. 4th at 9:30 a.m. The Divine Liturgy: *God's blessings and protection of the Theotokos for all members of the Entrance of the Mother of God into the Temple Brotherhood.*

Sat., Dec. 5th at 5:00 p.m. Vespers

SUNDAY, December 6th (SAINT NICHOLAS THE WONDERWORKER) at 8:15 a.m. Rosary: (Service in Kelowna, BC)

at 9:00 a.m. The Divine Liturgy: *God's blessings of all our parishioners, relatives and friends.* (in Engl. and Ukr.)
Moleben to the Emmanuel

PLEASE REMEMBER TO PRAY FOR: Most Reverend Bishop-Emeritus Severian Yakymyshyn, Lucy D., Janet F., Volodymyr P., Ivan L., Ray Saranchuk, Cameron V., Rose Ostopowich, Keyton A., Danny M., Jordan M., Kit C., Shirley C., Olga Kuzyk, George Dashkewych, Olga Romanyshyn, Myron Stec, Kay Ilnitski, Kalyna Kociuba, William Shuya, Maria Pylypchuk, Bronie Huska, Peter Huska, Roma Nowakowski, Barbara and Vincent Pasternak, Lorraine Turcotte, Dr. Nadia Popil, the Hillman Family, John Bulych, Joseph Stetch, Stefania Paraniuk, Rosa Maria Santos, Anita N., Ron and Verna Shoemaker, Jonas and Anne, Alyssa and Adam, Mark and Asia, Karen Feniuk, Volodymyr Melnyk, Marilyn Daulat and Family, Shelley Zemliak, Ron Horon, Adeline Sorochuk and all members of our parochial family and those who are not able to join actively in our community, your families, relatives, friends and neighbours; governments and armed forces, especially the shut-in or those in the hospitals, traveling, working or studying, nursing and senior homes, seeking God's answer to their prayers or those rejoicing with God's answer; your spiritual fathers, those celebrating birthdays and anniversaries; those called to their eternal reward and for the family they leave behind; widows and widowers, orphans, homeless, those who love us and those who hate, use & hurt us; and all people who have asked us pray for them. Please, also in your kindness keep praying those daily for vocations to the priesthood and religious life. Remember to ask for special blessings to all Christian families and yourselves! **REMINDER** for families of individuals, who are admitted to hospital - If you or a family member is admitted to hospital and you wish to have a priest visit, please be sure to have someone call our parish rectory office to make this request. Your pastor may have no other way of knowing that you are in hospital, as privacy legislation.

SPIRIT OF CHRISTIAN AWARENESS: *Dear parishioners, if our brother or sister in Christ, who usually sits next to you, is not in the Church today, please phone him / her and ask how he / she is doing. Let him or her know that our parish community misses his or her at the church very much and prays for them daily!* We also pray for the people of Ukraine, that with the help of the Holy Spirit, they may obtain social peace, political harmony and economic stability: Lord, hear us and have mercy.

Catholic Education Prayers of the Faithful for November 2020 A.D.

For Catholic Education: For protection and graces during this time of Pandemic, we pray to the Lord. For educators and school staff called to live a life of love and sacrifice during Covid 19, we pray to the Lord. For Catholic Education: That our Catholic schools may be inspired by the example of the many great saints who have gone before them and who intercede for them, we pray to the Lord.

For Catholic Education: That our Catholic schools may nurture the growth of wisdom and virtue in the young, we pray to the Lord.

Basic Guidelines for Reception of Holy Communion: 1) You are a member of the Catholic Church (faithful of the Orthodox churches are very welcome to receive Holy Communion); 2) You have participated in the Sacrament of Confession at least during the Easter or Christmas seasons this past year if not more frequently; 3) You attend Divine Services regularly; 4) Your lifestyle is consistent with the teaching of the Catholic Church; 5) You have kept the Liturgical fast – no food at least one hour prior to the Divine Liturgy (water and medicine does not break the fast). 6) You have been in church from the beginning of the service, or at least heard the Gospel. 7) To the best of your ability, you are in the state of Grace. *If for any of these or other reasons you cannot receive Holy Communion, you are very welcome to come for a blessing. Please indicate to the priest that you would like to receive his blessing.*

Pastoral and Sacramental Ministry: **Baptisms:** by appointment. **Marriages:** six months' notice should be given to the parish priest, and he should be contacted before any other arrangements are made. **Reconciliation:** by appointment. **Holy Communion:** for the sick, by appointment, any time, **Holy Unction** (Anointing of the Sick): Those anticipating surgery, hospitalization or treatments and who would like to receive anointing (by appointment, any time), **Funerals and Memorials:** by appointment.

VIBRANT PARISH PRAYER: O Lord Jesus Christ, our Good Shepherd, as you once gathered lost sheep that they might hear Your voice and be your flock, so also today graciously look down from heaven upon our parish community, and send down on it your Holy Spirit, that it might be a place to receive the joy of Your Good News. Strengthen us with your presence, and always gather us together in prayer.

Grant us the spirit of serving others, so that in our parish all might encounter You, the merciful God. Bless our spiritual leaders with Your wisdom, and inspire us to generously give of our time, talents and treasure for the building up of Your Kingdom. Unite us in peace and harmony, as befits Your community of love. Instill in us a missionary spirit, and let our parish community shine with the light of the Gospel, with prayer and good works, inviting all to share in the divine life, so that Your Name, O Saviour, may be praised, together with Your eternal Father, and Your most-holy, good and life-giving Spirit. Amen.

МОЛИТВА ЖИВОЇ ПАРАФІЇ: Господи Ісусе Христе, Пастирю Добрий, як колись Ти пригорнув заблуканих овечок, щоб вони пізнали Твій голос і були Твоїм стадом, так і сьогодні глянь ласкаво з небесних висот на нашу парафію та зішли на неї Твого Святого Духа, щоб вона була місцем пізнання радості Доброї Новини. Скріпкою нас Твою присутністю та єднай нас кожночасно в молитві. Даруй нам духа служіння ближньому, щоб у нашій парафії кожний міг зустріти Тебе, милостивого Бога. Благослови наш духовний провід Твою мудрістю і дай, щоб ніхто з нас не шкодував ні часу, ні талантів, ні матеріальних дїбр для розбудови Твого царства. Єднай нас у мирі та злагоді, щоб ми були Твоюю спільнотою любові. Всели в нас місійного духа, щоб ми стали тим світлом євангельського слова, молитви і добрих дїл, що кличе кожного до участі в Божественному житті, щоб славилосся, Спасе, Твоє Ім'я з безначальним Твоїм Отцем та пресвятим, благим і животворящим Твоїм Духом нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

Devotional Services to Blessed Vasy! Velychkovsky: Every Wednesday at 7:00 pm, Live-Streaming on the YouTube Shrine Channel: <https://www.youtube.com/watch?v=1Og0D2DhIpU> Website: Bishop Velychkovsky National Martyr's Shrine: <https://bvmartyrshrine.com/>

On behalf of our church family, assurance of our prayers and deepest sympathy are to Mrs. Diane Schmid, her family, relatives and friends! **May our Lord and Saviour Jesus Christ place our brother-parishioner Mr. Robert Schmid's soul in the place where all the saints abide, and may his memory be everlasting with the Lord and our prayers! – Vichnaya Pamyat'!**

If you wish to help or have any questions, suggestions, ideas about our parish community life, please, contact our parish executive council chairperson Mrs. Yvonne Crawford. Email: Donoharmclinic@gmail.com or phone: 250-212-4899

CATECHISM ANNOUNCEMENT: We continue catechism classes with 2 short classes each Sunday. The first session will go from 10 am (right after Communion) to 10:30 am and the second session will go from 10:40 am to 11:00 am. This will keep class numbers small and allow for sanitizing between classes. Children from the same family must sit together and 2 meters from other children. There will be no singing and all adults will wear masks. Thank you very much for the parents and other volunteers who have offered to help. We hope to provide a safe, fun, and spiritual experience for our Parish children.

UKRAINIAN LANGUAGE PARISH SCHOOL: If you want your child or grandchild to learn Ukrainian language during this 2020-2021 school year – please, contact Mrs. Olena Fedorov or Dobr. Mariia Myts.

Express Depot Recycling: We have this set up for parishioners to use. They enter the church's phone number and place the sticker on the bag. All monies will then be able to be able to be etransfered (after \$10) or check (after \$50). It can help with donations for those unable to attend and financially support the church. <https://www.return-it.ca/express/>

FAITHFUL GIVING ... Please, remember that we never take a day off or a vacation from God, or from our obligation to attend Divine Liturgy on Sundays and Holy Days. When traveling, working, participating in different sport's tournaments, activities or studying, please, make sure you check out the service schedule for the area churches at our eparchial website: www.nweparchy.ca and attend the Divine Liturgy. Remember as well, that while parishioners may be away and on vacation, the parish-church is not. Expenses continue as they do throughout the year. Please, remain consistent in your gifts to parish. Your weekly Sunday offering is important to our financial well-being. If you are away, we appreciate it when you forward your "make-up" donations. The financial stability of the parish counts on regular Sunday contributions. **Please, continue to be supportive, possitive and generous!**

Since 2012 the Ukrainian Catholic Eparchy of New Westminster has been collecting funds to help underprivileged and orphaned children in Ukraine through our Christmas Candle appeal. Our fundraising program, "Christmas Candle/Різдвяна свічка" is part of a larger global appeal sponsored by Caritas Ukraine. The appeal is once again taking place for the month of December and we encourage everyone to remember these children during our Christmas season with a donation. Donations can be made at any Ukrainian Catholic Parish in BC or mailed and payable to the Ukrainian Catholic Eparchy of New Westminster and clearly marked with "Christmas Candle Project" on the envelope and cheque. For more information, please contact Dana Koren Lupynis, Natalia Lupynis or Emelia Lupynis at nweparchy.christmascandle@gmail.com and follow us on Facebook at [Caritas "Christmas Candle/Різдвяна свічка" Campaign, sponsored by NWEparchy.](#)

Stewardship Prayer

O God, the Father of every gift, all that we are and have comes from your hand.

In Jesus Christ, your Son, you have given us the greatest of all gifts.

Fill our hearts with his love, so that we may be parish communities of faithful, caring people.

Grant us the grace to be good stewards who, in the name and spirit of Jesus, share our gifts of time, talent and treasure for the building up of your Kingdom in our Diocese and throughout the world.

May we see Our Pilgrimage of Faith Appeal as our way to live gratefully and give generously for your honor and glory.

Through Christ our Lord. Amen

Traditional and Very Delicious Ukrainian Food is available for sale at our parish: Perogies – \$ 7.00 per dozen, Cabbage rolls – \$ 7.00 per dozen, Kovbasa / Garlic Sausage - \$ 10.00 per 1-pound ring. If you need more information or to place your order, please contact Mrs. Alice Pelechaty at 250-763-4870 or Olena Fedorov at 778-821-0759.

An old, medium size deepfreezer is broken and must be replaced with a working one for our church kitchen use and future food sales. If any person can donate a good, working deepfreezer or help to buy a new one it will be trully appreciated.

BE A STEWARD: Have you ever wondered what more can you do to help our parish-church? Here are some suggestions:

When the dust finally settles we will realize how little we need, how very much we actually have, and the value of human connection.

Join us on the Spiritual Journey to Bethlehem

THURSDAY NIGHTS FROM 7:00 TO 8:00 PM

NOVEMBER 19
PRE-NATIVITY FAST IN THE EASTERN CHRISTIAN SPIRITUALITY
(FR. RICHARD SOO, SJ)

NOVEMBER 26
LITURGICAL PREPARATION TO THE NATIVITY
(FR. ANDRZEJ WASYLINCO)

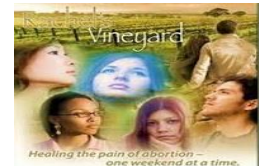
DECEMBER 3
CONTEMPLATING THE ICONS OF THE NATIVITY & THEOPHANY
(SR. PATRICIA LACEY, SSMI AND FR. ANDRII CHORNIENKYI)

WELCOMING & OPENING PRAYER BY MOST REV. BISHOP DAVID (MOTIUK)

NO REGISTRATION FEE, JUST EMAIL TO: pgparish@yahoo.com AND RECEIVE THE ZOOM LINK

grounds cleaning; Steward of cleaning church; Steward of church linen; Steward of outreach; Steward of caring; Steward of prayer; Steward of service. Quite often, our homebound or senior members, once active in their younger years, want to find purpose in their senior years. It's not only about doing

but about “BEING” present to others! Please, feel very welcome to participate in our church choir singing, reading of the Epistles and others inspiring Bible texts, holding the candles during the Gospels readings, processions, welcoming, parish cleaning, projects, etc. **VOLUNTEERS HELP IS ALWAYS NEEDED:** to help out with weekly cleaning in the church, cutting the grass and maintaining the lawn, etc. If you can help out, please, let us know. Please, contact Mrs. Yvonne Crawford or Fr. Pavlo for more information. You will be amazed how “BEING” can make a difference at our spiritual, parish life! ***Every parishioner is personally responsible before God for our spiritual home-parish church!*** **NOTE: If you wish to place your message or announcement into our weekly parish bulletin, please sent it by email to the office at dormitionkelowna@gmail.com by no later than 3:00 p.m. on Thursday.**

✚ Rachel's Corner: *“Being a man, I never really thought I needed to talk about the abortion she had. I have never forgotten that day, but I never really thought it would affect me like it has. Rachel's Vineyard helped me see clearly. Now I have asked for her forgiveness, and for my daughter's forgiveness. I will always remember, but now I know I am forgiven.” - Testimonial.*

Join us a Rachel's Vineyard Retreat and receive the healing you need.

www.RachelsVineyardKelowna.com info@rachelsvineyardkelowna.com Like us on Facebook: [Rachel's Vineyard](#)

✚ 'KEEP CHRIST IN CHRISTMAS' - as part of our parish fundraiser these special magnets are available for purchase at a donation of \$ 5.00. By placing on our cars, a magnet KEEP CHRIST IN CHRISTMAS, prepared by the Knights of Columbus, we evangelize silently and verbally through this wonderful Christian symbol. In addition, by purchasing this magnet we also support our parish, since all money collected in our parish for these magnets are donated by the Knights of Columbus to our parish.

“ONLY ONE THING WILL REMAIN YOURS – THAT WHICH YOU HAVE GIVEN TO THE POOR”

**Pastoral Letter of the Synod of Bishops
of the Ukrainian Greek-Catholic Church of 2020
to the clergy, religious, and laity**

**Very Reverend and Reverend Fathers!
Venerable Brothers and Sisters in Religious Life!
Dear Brothers and Sisters in Christ!**

I. “The poor you always have with you” (Jn 12:8): the faces and dimensions of poverty around us

1. With the present Pastoral Letter of the Synod of Bishops of the UGCC, we, your Pastors, wish to direct our gaze, together with you, on the suffering poor person, whose silent cry often fails to reach the ears and hearts of our contemporaries. The poor, however, have a special place in the heart of a loving God, the Heavenly Father, who saves the poor man and raises him up, who grants happiness to the sorrowful (see Ps 5:11,15), and calls to us in the words of the prophet Isaiah: “to loose the bonds of wickedness, to undo the straps of the yoke, to let the oppressed go free, and to break every yoke, to share your bread with the hungry and bring the homeless poor into your house; when you see the naked, to cover him, and not to hide yourself from your own flesh” (Is 58:6-7).

In order that we may not turn away our hearts to a brother and sister, who suffers in our midst, following the example of the merciful Samaritan, we wish to pause before human misfortune and lean down towards it in a gesture of merciful and compassionate love, which our Lord pours into our souls by His Spirit (see Romans 5:5).

2. In his message for the first annual World Day of the Poor, announced at the close of the Jubilee Year of Divine Mercy (2015-2016), the Holy Father, Pope Francis, drew our attention towards the many manifestations or “faces” of poverty present in the current world—an open list of pain and suffering that from the ages until today is present in the specific and painful experience of every nation, every family, and every person, and in which we recognize and add our own numerous deprivation and hurt:

- the poverty of those who endure suffering—physical, moral, or psychological;
- the poverty of the marginalized, lonely, rejected, and ignored in society;
- the poverty of victims of abuse by those with authority and influence;
- the poverty of those who are exploited for profit, trampled on by the distorted logic of power and money;
- the poverty of those doomed to exile, persecution and torture, of the incarcerated;
- the poverty of victims of war, conflicts, terrorism;
- the poverty of those who are deprived of freedom, rights, and dignity
- the poverty of illiteracy and lack of education, which holds in darkness millions of young minds and souls;
- the poverty of intellect and culture that proposes tabloid substitutes instead of raising a person to spiritual heights;
- the poverty of spirit, closed to Divine reality, deprived of the light of faith and the knowledge of Christ, the Savior;
- the moral poverty of those immersed in sins and held captive to disordered desires;
- the poverty of the unemployed, deprived of medical and basic social care;
- the poverty of refugees, migrants, migrant workers, the homeless, and others.

“What a bitter and endless list we would have to compile were we to add the poverty born of social injustice, moral degeneration, the greed of a chosen few, and generalized indifference!” This is how the Pope sums up his view on poverty in the world, while at the same time inviting us to recognize in the faces of the poor of this world the presence of Christ, so that we might lean down towards

them and stretch out our hand in sympathy and help, in order to pour out on the wounds of humankind the oil of comfort and merciful love.

II. “I feel compassion for the multitude” (Mt 15:32): the challenge of material poverty in today’s world

3. Having seen the material need of the people who were with Him in the desert, Christ in His Divine heart was moved to compassion for them. He appealed to the apostles that they might find food for these poor souls.

Material poverty is noticed by all who have a sincere heart and open eyes. All we have to do is look beyond the dry and faceless analysis of fresh statistical data, and understand that behind every numeric figure there is a concrete human story, a human being, oppressed, deprived of dignity, whose rights, possibilities, and freedoms are trampled.

International humanitarian organizations inform us that today in the world almost a billion people live in circumstances of dire impoverishment, having for their daily life and sustenance less than two American dollars, even though in the US itself there are many jobless and poor who work. When one part of humanity reaches cosmic expanses with their technologies or spends billions on deadly weapons, the other, which includes almost 800 million people—close to 10 percent of the world population!—are victims to chronic malnutrition and death by hunger. Even more, in many developed countries each day, hundreds of thousands of tons of food are thrown away, food which could save the lives of those who hunger. Along with discarded food, living human beings and lives are thrown away into the trash bins of history and the margins of human society.

4. And in Ukraine the situation is not much better. Eight out of ten pensioners live below the poverty line. Also, ever more frequently we receive signals that in the near future pension funds will be difficult to maintain. According to a number of studies, from 24 to 45 percent of our nation’s citizens will not be able to provide for their elementary basic needs. In spite of some increase in salaries, in Ukraine we observe such a phenomenon as the poverty of the employed. Experts note that the salary of every third worker is insufficient to meet basic needs for life, and every second employable person works two jobs. Many of our families are impacted by the absence of adequate social security for invalids or our low-income fellow citizens.

Even though we have received from God immense, natural, economical, and human potential, because of continued weak policies of government leaders and inconsistency in reforms, that potential remains unrealized. The crisis in Ukraine, as a result of Russian aggression in the East, together with new challenges associated with the pandemic, make the lives of millions of Ukrainians utterly troubling and unbearable. Millions of migrant workers, mass unemployment, lack of social security—these are manifestations of the striking poverty in our Fatherland, a “rich country of poor people” as someone has noted with bitter irony.

5. Desiring to better the situation, we must begin by addressing basic needs, in particular in regards to overcoming hunger in our midst. From the depth of the centuries, the voice of St. Volodymyr the Great resounds in our ears, stirring the conscience in regards to those who die of hunger: “The disease of the poor—hunger, which is such a great form of suffering that it cannot but summon compassion. The worst of all human misfortunes is hunger, and death from hunger is the worst of all deaths. Other dangers or the edge of the sword bring a quick death... But hunger is a slow evil, a prolonged torment. Death which, lurking, has hidden itself within, in every instant threatens and withdraws” (*Homily*, delivered in a time of hunger and drought). And then the saint gives release to his anger, seeing the insensitivity of the surroundings to this inhumane anguish and suffering: “What punishment does one deserve, who is capable of carelessly bypassing a person with an emaciated body? Is a greater cruelty even possible? Is not such a person deserving of being considered a ferocious animal, of being recognized as a thief and murderer? A person who has the opportunity to heal, to correct a wrong, but willfully and out of greediness rejects this, should rightfully be judged together with killers” (*idem*).

Millions among us even today live in the shadow of such slow hungry dying—silent, deprived of dignity, attention, compassion, assistance, and understanding. Their affliction, muffled by our insensitivity and inaction, cries out all the louder and becomes ever more insufferable. Indeed, indifference kills!

6. We, Ukrainians, know well what famine and death from hunger means, and also how bitter it is to die alone before the eyes of an indifferent world, focused on itself. The memory of the horrors of the Holodomors are fixed in our national consciousness forever. However, this memory places on us a responsibility, not only before the dead, but also before our contemporaries, who today before the eyes of the entire world are doomed to torments and suffering similar to those experienced by our brothers and sisters nearly a century ago. Possibly our nation, having undergone such horrible ordeals, has a special mission from God, and a task to awaken the conscience of humanity and individuals, that they might take note of the despicable phenomenon of hunger in the world, and do everything to eliminate these sufferings of our weak and unprotected brothers and sisters, becoming their voice and stretching forth to them a helping hand of solidarity. And just as the longsuffering Jewish people, having lived through the horror of the Holocaust, became a bulwark for a sinful humanity against the repetition of similar crimes, so also our people, having had the experience of annihilation by hunger, should serve in the world as a voice of conscience, that calls for the salvation of the undernourished and hungry, and advocates for effective action towards eliminating the affliction of hunger from the face of the earth. This must become the consolidated and persistent action of us all—the state, the citizenry, the Churches, of each and every Ukrainian, for whom our history, the fate of our country and the memory of those who died are sacred. And this would be our best memorial tribute to the millions of victims of the Holodomors, and our active contribution towards the transfiguration of contemporary humanity: “Remembering the Holodomor—we save from hunger today!”

III. “Instruct those who are rich in the present world” (1 Tim 6:17): an appeal to the conscience for compassion and solidarity with the poor

7. The Lord God, Creator and Granter of every good in this world, does not judge riches, as He is the Source and Pledge of good for all His children. For this reason, the Holy Father, Pope Francis, rightly observes in his latest encyclical, *All Brothers*, “The bigger risk does not come from specific objects, material realities or institutions, but from the way that they are used” (par. 166). A distorted understanding of the value of material things, in the words of the Pope, is rooted in human nature, wounded by sin, and most susceptible to that which Christian tradition calls “concupiscence” or “greed.” It has to do with human weakness, the proclivity to selfishness that is part of what the Christian tradition refers to as “concupiscence” or “greediness.” “The human inclination to be concerned only with myself, my group, my own petty interests. Concupiscence is not a flaw limited to our own day,” notes the Encyclical’s author, “it has been present from the beginning of humanity, and has simply changed and taken on different forms down the ages, using whatever means each moment of history can provide” (*idem*).

8. When every day it is common to see the wealthy and government officials driving around on the streets of Ukrainian cities in their luxurious vehicles (truth be told, the same can be seen in many other corners of the globe), while on those same streets their fellow citizens sift through trash bins, we call to mind the eloquent teaching of St. Basil the Great, written many centuries ago: “By a certain wily artifice of the devil, countless pretexts of expenditure are proposed to the rich, so that they strive for superfluous, useless things as though they were necessary, and so that nothing measures up to their conception of what they should spend... Since, then, the wealth still overflows, it gets buried underground, stashed away in secret places [Today we would certainly say: in offshore accounts—*Aut.*], for (they say), ‘what’s to come is uncertain, we may face unexpected needs’” (*Sermon to the Rich*, 2-3)

9. In this, the Word of God and the Teachers of the Church note the danger associated with wealth. In particular, in the above-mentioned work we read the following: “When wealth is dispersed, in the way the Lord advises, it naturally stays put; but when held back it is transferred to another” (*idem.*). Naturally, the Lord does not instruct us to waste accumulated means on luxuries for ourselves, as the rich man did in the parable on poor Lazarus, who “was clothed in purple and fine linen and who feasted sumptuously every day” (Lk 16:19), or the foolish man of wealth, who, having gathered an abundant harvest, said to himself: “Soul, you have ample goods laid up for many years; relax, eat, drink, be merry!” (Lk 12:19).

10. Goods, riches, savings—if they are used skillfully and wisely—should bring benefit not only to ourselves, but also for our neighbors, and should be transformed in the hands of responsible officials into workshops of a creative love that transfigures the world. On the other hand, insensitivity of the conscience to the true value of material goods and to the cry of the destitute lies at the foundation of crises and upheavals that torment the human race from time immemorial to the present day, inflicting suffering on millions and imperiling with eternal danger those who are blinded by wealth and money. Thus, again we must recognize that “among the most important causes of the crises of the modern world are a desensitized human conscience, a distancing from religious values and the prevailing individualism accompanied by materialistic philosophies that deify the human person and introduce worldly and material values in place of supreme and transcendental principles” (*All Brothers*, 275).

11. In calling the wealthy to a change of heart before the face of the Almighty, to solidarity with and compassion for the poor, we wish to be the voice of God, who speaks to their conscience for their own salvation and good. Indeed, according to the apt observation of St. Clement of Alexandria, “Those who bestow laudatory addresses on the rich appear to me to be rightly judged not only flatterers and base... but also godless and treacherous; godless, because neglecting to praise and glorify God, who is alone perfect and good... they invest with divine honors men... liable on this account to the judgment of God; and treacherous, because, although wealth is of itself sufficient to puff up and corrupt the souls of its possessors, and to turn them from the path by which salvation is to be attained. They stupefy them still more, by inflating the minds of the rich with the pleasures of extravagant praises, and by making them utterly despise all things except wealth...” (*Who is the Rich Man That Shall Be Saved*, 1).

Therefore, not desiring to be judged together with the wealthy, but caring for their good in this life and their eternal salvation, we call out and say to them: do not rely on riches, that evil might not catch you unawares and without recourse! Rather, as wise stewards, direct the means that you have in your hands so that they might save the poor, protect the weak, and support the unfortunate. And then your souls will shine with the warmth of love, truth, and good, and you will receive the kind of blessing, peace, and joy, that no money can buy or guarantee.

12. The state, naturally, has the primary responsibility for improving the economic situation and the job market. Thus, we call on the state leaders of Ukraine and other countries, where our people have settled, to adopt decisive and consistent measures that would secure for their citizens, immigrants, and laborers access to work with a proper salary, adequate social protection and care, especially for the weakest and most vulnerable. To withhold pay earned by workers is inadmissible, and such that calls for vengeance from heaven, as is an unjust wage and the absence of social protections for workers. Experts rightly note that as long as the shameful situation of poverty among the working population exists, it will not be possible to overcome the poverty of pensioners.

13. Instead of various forms of subsidies or occasional handouts from the rich, the social good would be better served by the introduction of the kind of approaches and methods of conducting business that place at their center the human person, his or her dignity, freedom, and rights. A socially conscious business model should liberate employers and economic structures from the captivity of blind market rules, under which people often die, the rights of simple workers are trampled, the future of the elderly is nullified, and the hopes of the young are dashed.

14. We fully understand and support the words of the renowned Catholic preacher, Fulton Sheen, who noted that “the poison of hate, sensuality, and envy which is in the hearts of men” cannot be healed “simply by wise exhortations and social reforms” (from *Life of Christ*). What is of absolute necessity is “a change of heart, attitudes and lifestyles” (*All Brothers*, 166). We pray for such a change of heart, we ourselves aspire to walk along the path of such change, and we invite all people of good will to join us.

IV. “Blessed are the poor in spirit” (Mt 5:3): bearing witness to evangelical poverty

15. All people, created in the image and likeness of God, are called to the mentioned change of heart, but especially those who have been made worthy of encountering the living God in Christ incarnate. Pope Francis in his Message on the occasion of the First Annual World Day of the Poor reminds us that “for Christ’s disciples, poverty is above all a *call to follow Jesus in His own poverty*. It means walking behind Him and beside Him, a journey that leads to the beatitude of the Kingdom of heaven (cf. *Mt 5:3; Lk 6:20*). Poverty means having a humble heart that accepts our creaturely limitations and sinfulness and thus enables us to overcome the temptation to feel omnipotent and immortal. Poverty is an interior attitude that avoids looking upon money, career and luxury as our goal in life and the condition for our happiness.”

16. That our journeying with the poor Christ on the road of the Beatitudes may be for others credible and inviting, surely, we must rely on witnessing, and not limit ourselves to verbal declarations. It should also be emphasized that a convincing witness does not depend simply on the conformity of our words with our actions. A true “witness of the Invisible” always directs another person to God, leading to their personal encounter with Him. From the distant year of 1974 resounds the prophetic word of Pope St. Paul VI, applicable also today: “Contemporary man listens to witnesses more readily than teachers or, if he listens to teachers, it is because they are witnesses. He effectively reveals an instinctive aversion to all that could appear as deceit, facade, compromise. In this context one understands the importance of a life that truly resonates with the Gospel!” (Message during an audience with the Pontifical Council for the Laity, October 2, 1974).

In practice, this means that all of us, as disciples of Christ, are first called to proclaim the beatitudes of the poor, which is the cornerstone of Christ's teaching, in order to demonstrate, on the one hand, how close God is to every suffering person, and on the other, to reveal to the world a new way, transfigured in the Spirit of Christ, to treat material goods which the Lord has placed into our human hands, so that they become instruments of love, mercy, and brotherhood.

17. Christians, gazing at the eternal goods to come, see in temporary things a precious gift from God and, at the same time, a means for service. "Temporary goods in the eyes of Christians do not have a limitless value," noted in his time the venerable Andrey Sheptytsky, "they are the means to achieve something higher and eternal. In this world man is on a journey. His citizenship is in heaven" (*On Social Questions*). It is important that we not forget this and take direction in evangelical wisdom which teaches: "Now there is great gain in godliness with contentment, for we brought nothing into the world, and we cannot take anything out of the world. But if we have food and clothing, with these we will be content. But those who desire to be rich fall into temptation, into a snare, into many senseless and harmful desires that plunge people into ruin and destruction. For the love of money is a root of all kinds of evils. It is through this craving that some have wandered away from the faith and pierced themselves with many pangs. But as for you, O man of God, flee these things. Pursue righteousness, godliness, faith, love, steadfastness, gentleness" (1 Tim 6:6-11).

18. Our Lord Jesus, as the merciful God and Creator of humankind, directs His salvific steps and saving word first of all to the poor. While delivering His "position sermon" in the synagogue of Nazareth, He makes use of the words of the Old Testament prophet Isaiah: "The Spirit of the Lord is upon me, because He has anointed me to proclaim good news to the poor" (Lk 4:18). Filled with the Spirit of mercy, Jesus felt grief and profound pain in the face of human poverty, hunger, and suffering. Thus, all who have been made worthy of becoming a temple of the Holy Spirit, inevitably will experience in their heart the same feelings, that were also in His divine heart: compassion, mercy, participation, solidarity.

Today the Supreme Pontiff, Pope Francis, calls the whole Church to "speak through the testimony of poverty" and he explains what this should mean in practice: "If a believer speaks about poverty and leads the life of a pharaoh—that will not do. This is the first temptation. Another temptation is making agreements with governments. Certainly, agreements can be made, but they must be clear agreements, transparent agreements... Because the temptation for corruption is always present in public life. Both political and religious" (Interview with Netherlands newspaper, *Straatnieuws*, November 2015.)

19. Thus, in a situation where contemporary humanity suffers from such a multitude of trauma, wounds, poverty, and lack of the barest necessities, we, Christians, must frequently say to ourselves in the name of fidelity to the Gospel and solidarity with the poor: this is unbecomingly! It is unbecomingly to live "above status," that is, beyond the means of our situation, accumulating an abundance of reserve resources, instead of sharing with the needy, even with what little we receive today from the Lord; it is unbecomingly to build extravagant villas and palaces, monuments to vanity and signs of ill-acquired luxuries; it is unbecomingly to travel in expensive luxury vehicles to quell our morbid ambitions and pursue fleeting status; it is unbecomingly to treat the environment so predaciously, littering with rubbish our God-given natural world, destroying our common home for this and future generations; it is unbecomingly to close our eyes to the destitution in our midst and construct walls of indifference and callousness around our own lives, our families, communities, parishes. No, for Christians such behavior is entirely unbecomingly!

20. Within the church community, there are Christians who, prompted by the Holy Spirit, seek to bear a particular witness before the world to detachment from material things and acceptance of a simple, poor, evangelical way of life. We call these people religious or monastics, who consciously renounce material goods, in order to follow Christ in poverty, humility, and chastity. We thank them for their witness, we value their dedication to serving their neighbors—women, children and the youth, the sick, the elderly, prisoners and our military with their families, but at the same time we caution them against the temptation of excessively worrying about material things and, what is even more dangerous, doing this at the expense of fostering a sincere life in evangelical love, simplicity, and compassion for those in need.

21. "I so desire a poor Church for the poor!"—Pope Francis frequently says. Our desire, too, is to bear witness to evangelical poverty, so that every monastery in our Church may shine with simplicity and modesty, openness to the poor and a close solidarity to them. Also, in every parish community and in our personal family lives we are all called to be frugal, full of compassion for the needy and of mercy for the destitute. Let us remember that in the community and family, where love and mercy is not an abstract concept, but a new way of being Christian, there healthy children will grow, a youth that is conscious of its Christian identity will mature, adults and the elderly will be protected and surrounded by due respect and care, and on all will descend blessing from heaven.

V. "I am among you as the one who serves" (Lk 22:27): to be a Church that goes out to serve the poor

22. However, Christian righteousness does not and cannot consist solely in asceticism, in escape from temptation, in avoidance of sin and luxury, greed and avarice. Christ, inviting the rich youth onto the path of salvation, appealed to him to not only renounce vain wealth, but to go further in the pursuit of life by selling all he had and giving it to the poor. In other words, Jesus wanted to heal the youth from an egoism that makes one blind, from a self-sufficiency that makes one insensitive to the presence of the poor, from a captivity of wealth that provides brief satisfaction, but deprives one's life of deeper meaning and authentic beauty. For a person of faith, true wisdom is this—to make riches into a masterful instrument of love towards one's neighbor and a means for one's own salvation.

The righteous Metropolitan Andrey, being a person of significant means, possessed precisely this kind of wisdom, having placed his properties and resources at the service of love and the common good. Because of this he could calmly and with conviction of spirit speak to the faithful of the Church, to the poor and the rich: "In the pursuit of wealth Christ cautions us about only one thing, that people not value possessions more than God, than conscience, than eternal life; that we not exchange God's gifts for injury to ourselves: for it would be a great injury for a person, a real evil, if because of possessions one person would wrong another, if for money they lost their immortal soul... Be thrifty, but not stingy! You, the rich, remember that the property you own you have from God, and God has commanded you to give alms. Remember that every gift given to the poor is taken into account by the Almighty. In the hour of death, of all your possessions only one thing will remain yours—that, which you gave to the poor" (First Pastoral Message, 1899).

The Word of God calls us to this wisdom of the saints through the words of the wise son of Sirach: "My son, deprive not the poor of his living, and do not keep needy eyes waiting. Do not grieve the one who is hungry, nor anger a man in want. Do not add to the

troubles of an angry mind, nor delay your gift to a beggar. Do not reject an afflicted suppliant, nor turn your face away from the poor” (Sirach 4:1-4).

23. Thus, the ideal of the Christian community in general and each Christian in particular is service. Our Church has a long history of solidarity and social service, manifested especially in difficult periods of our ecclesial and national history. In the emigration we helped one another, gathering in church communities and socio-cultural organizations, establishing academic institutions through great generosity—in order to preserve our identity, hand down to our descendants the treasure of faith and share it with the people with whom we formed a common society in the counties that welcomed us. In the free world, our hearts felt the full measure of pain and oppression that Greek-Catholics experienced under the rule of the communist regime in the homeland. From the diaspora insistent prayers for persecuted brothers and sisters in faith were raised up to heaven, while a merciful and generous hand reached out to them in a gesture of service in solidarity, which became particularly precious and important after the emergence of our Church from the catacombs. Gratitude for this durable, faithful assistance will never cease to flow from the native land to God and to you, dear brothers and sisters abroad! Now, Ukraine rushes with indispensable assistance to our settlements, especially in sending workers in Christ’s vineyard, priests, who are educated in our seminaries in Ukraine and who subsequently offer spiritual care and social leadership to our faithful in various corners of the world. We must build our present and future on this precious experience of mutual support and solidarity, expanding and enriching this experience with our responses to new challenges and tasks.

24. Ten years ago, in initiating our program of pastoral renewal, called “The Vibrant Parish - a Place to Encounter the Living Christ,” we emphasized that active love of neighbor is the vocation and task of every Christian, and we appealed to all to look at their surroundings in order to recognize how much misfortune and poverty, loneliness and sadness, pain and suffering there is! All these lamentable situations of our earthly life are for us an invitation to an active love that is the expression of our vibrant faith. The Lord wishes to open our eyes to the world’s hardship, so that we might learn to love authentically and show God’s love to our neighbors—through our attention to them, sincere compassion, support, word of comfort and cheer, but especially through works of mercy.

Over these past years, from the time we embarked on this common path of church renewal, we became witnesses and participants in a great movement of solidarity and mercy among the People of God of our church and our people, in Ukraine and abroad. The challenges that befell us and continue to befall us fortunately are not breaking our spiritual spine, but rather, they mobilize all our spiritual and physical power towards protecting, supporting, and saving others.

We thank all the faithful of our Church and all people of good will in our society, in Ukraine and abroad, for your kindness, dedication, sincerity, and generosity, which you showed, both within the framework of the “Vibrant Parish” program, as well as on many other occasions and in various times of need. With your donations and good works, you not only support hundreds of thousands of victims of war, calamities, injustices, and social inequalities, but you bear clear and humble witness before the face of God to a vibrant faith, to the power of a love that promises the victory of life and resurrection.

25. In the meantime, however, misfortune does not cease. We will always have the poor in our midst. Therefore, today, we renew our appeal to continue to serve the needy, the poor, the downtrodden, steadfastly and conscientiously. “It is only then that we can consider ourselves vibrant Christians and our parishes can become places where care is given to the orphan, protection for the widow, help for the poor, and where the suffering of the sick is shared. Thus, we will reveal to the world the maternal face of the Church and will become the living sign of the presence of God among humankind, according to the words of St. Augustine: ‘If you see charity, you see the Trinity’” (Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav, *The Vibrant Parish—A Place to Encounter the Living Christ*, 2011).

26. Taking into account the critical state of food and material provisions for numerically significant strata of the population in Ukraine and in other parts of the world as a result of and aggravated by the worldwide coronavirus pandemic, this year we propose to our entire ecclesial community on the occasion of the World Day of the Poor to begin a concrete initiative of mercy—a charitable drive “Feed the Poor One!” to be coordinated by our Office of Social Ministry.

No one among us is so poor that we cannot share with others. Only a closed heart can prevent us from doing this. On the other hand, a heart that contains at least a tiny bit of Christ’s thoughts and feelings (see Phil 2:5), when faced with human pain and suffering cannot but say: “I have compassion for these people” (see Mt 15:32). And this sense of pity in the heart will surely generate sincere prayer, works of mercy, readiness to share, to donate to a charitable cause, in order to save the life of and protect a human being in misery, granting them time, attention, and material means, necessary for life.

Therefore, we appeal to our brothers and sisters in faith throughout the world to join us in this initiative, “Feed the Poor One!” which will henceforth be active in our parish communities and church organizations on a permanent basis. At the same time we encourage you to create ever new approaches and forms to carry timely assistance, according to your ability, to all the needy without exception, those near and far, believers and unbelievers, for God’s love, which inspires us, does not erect walls and barriers, but lays paths and builds bridges of forgiveness and mercy.

27. Dear Brothers and Sisters in Christ! We wish to be ever more a Church that goes out to serve—this is our program, our dream, our direction forward. First of all, we must serve those who are closest to us and feel the absence of attention, support, and comfort. But the law and commandment of love has universal application and character. Therefore, our Church—in Ukraine and abroad—must learn to reach out ever more beyond the confines of parish, denominational, and ethnic “enclosures” in order to open up in merciful love to all the suffering and destitute, with no regard for denominational or religious membership, race, gender, or age. The only thing that should lead us to an encounter with them is the love of Christ, which inspires us and moves us to action (see 2 Cor 5:14). For a child of God there are no strangers—no foreign human fate, misery, or misfortune. All of us are children of the same Heavenly Father and members of the same human and divine family. Therefore, we have a task and a commission, which we have received from our Savior in the parable of the merciful Samaritan, as a parting word, a testament and command: “You go, and do likewise!” (Lk 10:36).

The blessing of the Lord be upon you!

On behalf of the Synod of Bishops of the Ukrainian Greek-Catholic Church

† SVIATOSLAV

Given in Kyiv, At the Patriarchal Cathedral of the Resurrection of Christ, On the day of the Holy Martyr Longinus the Centurion, October 29, 2020 A.D.

«ЗАЛИШИТЬСЯ ВАМ ОДНЕ – ТЕ, ЩО ВИ ДАЛИ ВБОГОМУ!»

Послання Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької Церкви 2020 року
до духовенства, монашества і мирян

Всесвітліші та всечасніші отці!
Преподобні брати і сестри в монашествах!
Дорогі браття і сестри в Христі!

I. «Бідних матимете з собою повсякчас» (Ів. 12, 8): лики і виміри убозтва навколо нас

1. Цим посланням Синоду Єпископів УГКЦ ми, ваші пастирі, прагнемо спільно з вами скерувати наш погляд до стражденної вбогої людини, мовчазний

крик якої часто не досягає вух і сердець наших сучасників. Проте вбогі мають особливе місце в серці люблячого Бога, Отця Небесного, який бідного рятує і підносить, засмученим дає зазнати щастя (пор. Пс. 5, 11. 15), а нас взиває устами свого пророка Ісаї «кайдани несправедливості розбити, пута кормиги розв'язати, пригноблених на волю відпустити, кожне ярмо зламати, з голодним своїм хлібом поділитись, увести до хати бідних, безпритульних, побачивши голого, вдягнути його, від брата свого не ховатись» (Іс. 58, 6–7).

Щоб не відвертати своїх сердець від брата і сестри, які страждають поруч із нами, хочемо, наслідуючи милосердного самарянина, зупинитися перед людською долею і похилитися над нею в жесті милосердної і співчутливої любові, яку Господь вливає своїм Духом у наші душі (пор. Рим. 5, 5).

2. Святіший Отець Франциск, започатковуючи наприкінці Ювілейного року Божого милосердя (2015–2016) щорічний Всесвітній день убогих, звертає увагу на численні прояви, або «лики», убогості, присутні в сучасному світі, – відкритий список болю і страждання, який від віків і до сьогодні поповнюється специфічним і болісним досвідом кожного народу, кожної родини і кожної людини і в якому розпізнаємо і дописуємо чимало власних нужд і болів:

- убогість тих, хто зазнає страждання, – фізичного, морального чи психічного;
- убогість маргіналізованих, самотніх, відкинутих та ігнорованих суспільством;
- убогість жертв зловживання владою і впливовістю;
- убогість тих, кого визискують задля наживи, топчуть спотвореною логікою влади і грошей;
- убогість приречених на заслання, переслідування і тортури та ув'язнених;
- убогість жертв війни, конфліктів, тероризму;
- убогість позбавлених свободи, прав і гідності;
- убогість безграмотності та неосвіченості, яка тримає в темряві мільйони молодих умів і душ;
- убогість інтелекту і культури, що пропонує низькопробний сурогат, замість підносити людину на висоти духу;
- убогість духу, закритого до Божої дійсності, позбавленого світла віри і знання Христа-Спасителя;
- моральна вбогість занурених у гріхах і поневолених невпорядкованими жаданнями;
- убогість безробітних, позбавлених медичної та базової соціальної опіки;
- убогість біженців, мігрантів, заробітчан, безхатченків та ін.

«Який же довгий і далеко не завершений список довелося нам укласти, споглядаючи убогість – плід соціальної несправедливості, моральної нужденності, захланності небагатьох і загально поширеного збайдужіння!» – підсумовує Папа свій погляд на убогість у світі і одночасно запрошує всіх нас розпізнавати в ликах убогих цього світу присутнього Христа, щоб похилитися над ними і простягнути їм руку співчуття і допомоги, щоб вилити на рани людства олію розради і милосердної любові.

II. «Жаль мені цих людей!» (Мт. 15, 32): виклик матеріального убозтва в сучасному світі

3. Христос, побачивши матеріальну нужду людей, які перебували поруч із Ним у пустині, відчув у своєму Божественному серці зворушення і співчуття до них. Він скерував свій заклик до апостолів, щоб пошукали їсти цим знедоленим.

Матеріальне убозтво впадає в око кожному, хто має щире серце і відкриті очі. Достатньо переглянути свіжі дані статистики, сухої і безликої науки, яка представляє за кожною цифрою конкретну людську долю, людську істоту, пригноблену, позбавлену гідності, утиснену у своїх правах, можливостях і свободах.

Міжнародні гуманітарні організації повідомляють, що сьогодні у світі майже мільярд людей живе в умовах крайнього зубожіння, маючи на денний прожиток і своє утримання менше ніж два американських долари, хоча в самих США теж є чимало безробітних і убогих, які працюють. Тоді як одна частина людства сягає космічних просторів у своїх технологіях, інша – видає мільярди на смертоносну зброю, майже 800 мільйонів людей – а це близько 10 відсотків населення Землі! – стають жертвами постійного недоїдання і голодної смерті. Ба більше, у багатьох розвинених країнах щоденно викидаються на смітники сотні тисяч тонн продуктів, які могли б порятувати життя тих, хто голодує. Разом із цією їжею на смітники історії і на маргінеси людської спільноти викидаються, як непотріб, живі людські істоти й долі.

4. І в Україні ситуація не набагато краща. Вісім із 10 пенсіонерів перебувають за межею бідності. При цьому щоразу частіше нам сигналізують про труднощі в пенсійному забезпеченні в найближчому майбутньому. За різними оцінками, від 25 до 45 відсотків громадян нашої держави не можуть забезпечити своїх елементарних базових потреб. Незважаючи на деяке збільшення рівня оплати праці, в Україні спостерігається таке явище, як бідність тих, хто працює. Експерти зазначають, кожному третьому працівникові не вистачає заробітної плати на задоволення необхідних життєвих потреб, а кожен другий працездатний працює на умовах вторинної зайнятості. Ударяє по багатьох наших родинах відсутність належного соціального забезпечення осіб із інвалідністю та малозабезпечених співгромадян.

Тож попри те, що ми отримали від Бога величезний природний, економічний і людський потенціал, більшість населення нашої країни – через тривалу недолугу політику можновладців і непослідовність у реформах – приречена на животіння. Криза в Україні, спричинена російською агресією на Сході, до якої додалися новітні виклики, пов'язані з пандемією, роблять життя мільйонів українців украй тривожним і важким. Мільйони трудових мігрантів, масове безробіття, соціальна незахищеність – прояви різкої убогості в нашій Батьківщині, «багатій країні бідних людей», як хтось зауважив з гіркою іронією.

5. Бажаючи змінити ситуацію на краще, мусимо почати від заспокоєння базових потреб, зокрема від подолання голоду навколо нас. З глибини століть до наших вух долинає голос св. Василя Великого, пробуджуючи сумління стосовно людей, які вмирають від голоду: «Хвороба нужденного – голод, який є таким великим стражданням, що не може не викликати співчуття. Найгірша з усіх людських бід – голод, і смерть від голоду – тяжча за будь-яку смерть. Інші небезпеки або вістря меча приносять швидку смерть... Але голод є повільним злом, тривалою мукою; смерть, яка причаїлася і заховалася всередині, щомиті загрожує та зволікає» (Гомілія, виголошена під час голоду та посухи). А далі святий дає свободу своєму обуренню, бачачи байдуже ставлення і гріховну нечутливість оточення до цих нелюдських болів і страждань: «Якого покарання заслуговує той, хто здатен байдужо пройти повз людину з таким виснаженим тілом? Хіба можлива більша жорстокість? Хіба не гідна така людина того, щоб вважати її лютим звіром, визнати злодієм і людиновбивцем? Людину, яка має змогу виликувати, виправити зло, але добровільно та з причини жадібності відкидає це, варто справедливо осудити разом із убивцями» (Там само).

Мільйони поруч із нами живуть і сьогодні в тіні цього повільного голодного вмирання, – мовчазні, позбавлені гідності, уваги, співчуття, допомоги і розуміння. Їхнє горе, придушене нашою нечутливістю і бездіяльністю, стає ще більше кричущим і нестерпним. Бо байдужість убиває!

6. Ми, українці, добре знаємо, що таке голод і голодна смерть, а також якою гіркою є самотність помирання на очах збайдужілого і зосередженого на собі світу. Пам'ять про жахи Голодоморів закарбувалася в нашій національній свідомості назавжди. Однак ця пам'ять накладає на нас відповідальність, не лише перед померлими, а й перед сучасниками, які сьогодні на очах в усьому світу приречені на подібні муки і страждання, що їх зазнавали наші брати і сестри майже століття тому. Можливо, наш народ, пройшовши такі страшні випробування, має від Бога особливу місію і завдання пробуджувати сумління людства та поодиноких осіб, щоб вони перейнялися ганебним явищем голоду у світі і робили все, аби усунути ці страждання слабких та незахищених братів і сестер, ставши їхнім голосом і простягнувши їм помічну, солідарну руку. І як багатостраждальний єврейський народ, переживши жахиття Голокосту, став запобіжником для грішного людства перед повторенням подібних злочинів, так само наш народ, зазнавши досвіду винищення голодом, мав би слугувати у світі голосом сумління, яке взиває до порятунку тих, хто недоїдає та голодує, і промотором активних дій задля усунення лиха голоду з лиця Землі. Це має стати нашою консолідованою і наполегливою дією, усіх – держави, громадськості, Церков, кожного українця і кожної українки, для кого святою є власна історія, доля країни і пам'ять про загиблих. І це було б нашою найкращою даниною пам'яті мільйонам жертв Голодоморів і нашим дійовим внеском у преображення нинішнього людства: «Пам'ятаючи Голодомор – рятуюмо від голоду сьогодні!»

III. «Багатим у цьому світі накажи!» (1 Тим. 6, 17): звернення до сумління про співчуття і солідарність з убогими

7. Господь Бог, Творець і Податель усяких благ, які існують у цьому світі, не засуджує багатства, якого Він є Джерелом і Запорукою для добра всіх своїх дітей. Тому слушно зауважує Святіший Отець Франциск у своїй останній енцикліці «Усі брати», що «найбільша небезпека прихована не в речах, не в матеріальних предметах чи організаціях, а в способі, у який люди їх використовують» (П. 166). Причина спотвореного розуміння вартості матеріальних речей, за словами Папи, закорінена в зраненій гріхом людській природі, дуже податливій до того, що християнська традиція називає «жадібністю», або «захланністю». «Схильність людської істоти до замикання в іманентності власного «я», у власній групі, у власних нікчемних інтересах. Ця захланність є дефектом не лише нашої епохи, – зауважує автор енцикліки. – Вона існує, відколи людина є людиною, і тільки видозмінюється, набуває різних проявів упродовж століть, використовуючи інструменти, які надає їй у розпорядження історичний момент» (Там само).

8. Коли дорогами українських міст щодня не поодинокі проїжджають у своїх люкс-автомобілях багатії і можновладці (щоправда, подібну картину можна спостерігати в багатьох куточках світу), а при дорогах порпаються в смітниках їхні співгромадяни, як ніколи промовистим стає повчання св. Василя Великого, написане багато століть тому: «Диявол вигадав якийсь хитрий спосіб, завдяки якому багаті мають тисячі приводів до видатків, тому вони домагаються непотрібного, наче необхідного, і найбільших грошових сум їм замало на витрати, які вони собі постійно вигадують... А якщо після численних видатків щось залишається від багатства, це закопують у землю [сьогодні ми б з певністю сказали: виводять в офшори. – Авт.], оскільки майбутнє неможливо передбачити й існує небезпека, що нас несподівано спіткає бідність» (До багатіїв, 2–3).

9. Утім, Слово Боже і Учителі Церкви вказують на небезпеку, пов'язану з багатством. Зокрема, у вищезгаданому творі читаємо ось що: «Багатство, якщо витратити його, як велить Господь, залишається в тебе, а якщо почнеш утримувати його, – вислизне з рук» (Там само). Очевидно, що Господь не велить витратити накопичені статки на власні розкоші, як це робив багач із притчі про вбогого Лазаря, що «одягавсь у кармазин та вісон і бенкетував щодня розкішно» (Лк. 16, 19), або безумний багатій, який, зібравши щедрий урожай, промовив сам до себе: «Душе моя! Маєш добра багато в запасі на багато років! Спочивай собі, їж, пий і веселися!» (Лк. 12, 19).

10. Блага, багатства, заощадження, якщо їх використовувати вміло і мудро, мають ставати корисними не тільки для нас самих, а й для наших ближніх і перетворюватися в руках відповідальних управителів на майстерні знаряддя творчої любові, що преображає світ. Натомість нечутливість сумління до справжньої вартості матеріальних благ та до крику нужденного лежить в основі криз і потрясінь, які мучать людський рід споконвіку і аж донині, завдаючи страждання мільйонам та наражаючи на вічну небезпеку людей, засліплених багатством і грошима. Тому ми вкотре змушені визнати, що «серед найбільш важливих причин кризи сучасного світу є притуплене людське сумління і віддаленість від релігійних цінностей, як рівно ж домінування індивідуалізму та матеріалістичних філософій, котрі обоюдною людиною і ставлять світські та матеріальні цінності на місце найвищих і трансцендентних принципів» (Усі брати, 275).

11. Закликаючи заможних до переміни серця перед лицем Всевишнього, до солідарності і співчуття з убогими, хочемо стати голосом Бога, який промовляє до їхнього сумління задля їхнього ж спасіння і добра. Бо ті, що, за влучним спостереженням Климента Олександрійського, «принносять похвальні слова багатіям, повинні бути справедливо осуджені не тільки як підлесники та як ті, що втратили гідність вільної людини... але їх треба вважати безбожниками і підступниками... [як безбожники] вони не дбають про те, щоби хвалити і прославляти єдиного і благого Бога, і зодягають честю, яка Йому належить, людей, підлеглих Божому судові... їм [як підступникам] самого надлишку дібр достатньо, щоби ввести в гординю душі тих, що є власниками дібр, а вони розтлівають їх і зводять із дороги, якою можна було б досягнути спасіння. Крім того, вони притуплюють розум багатих насолодами від своїх безмірних прославлянь і взагалі роблять так, що багаті зневажають усі речі, крім багатств...» (Який багач спасеться?).

Тож, не бажаючи бути засудженими разом із багатіями, а турбуючись про їхнє дочасне справжнє благо та вічне спасіння, кличемо і промовляємо до них: не покладайтеся на багатства, щоб лихо не застало вас зненацька і безповоротно! Натомість, як мудрі управителі, скеруйте засоби, які ви маєте у своїх руках, щоб рятувати вбогих, захищати слабких, підтримувати знедолених. Тоді і ваші душі просвітяться теплом любові, правди та добра, і ви зазнаєте благословення, миру та радості, яких ніякими грошима не зможете собі купити чи гарантувати.

12. Основну відповідальність за покращення ситуації в економіці і на ринку праці відіграє, вочевидь, держава. Тому ми закликаємо державних мужів України та країн нашого поселення вживати рішучих і послідовних заходів, щоб забезпечити власним громадянам, емігрантам і заробітчанами доступ до праці та гідну винагороду за неї, належний соціальний захист і опіку, зокрема найслабшим і найуразливішим. Неприпустимим і таким, що кличе про помсту до неба, є затримання заробітної платні працівникам, як рівно ж несправедливе винагороджування та відсутність соціального захисту працівників. Експерти слухно зауважують, що поки в нас є таке ганебне явище, як бідність серед населення, яке працює, побороти бідність пенсіонерів буде неможливо.

13. Більше від різного роду субсидій чи спорадичних подачок із рук багатих, суспільному благу мало б слугувати впровадження таких підходів і методів ведення підприємництва, які ставлять у центрі уваги людську особу, її гідність, свободи і права. Соціально спрямований бізнес – це те, що має визволити працевлаштувачів і економічні структури від поневолення сліпими законами ринку, під дією яких часто гинуть люди, топчуться права простих працівників, переключуються долі старших, ламаються надії молодих.

14. Ми вповні усвідомлюємо і підтримуємо слова великого католицького проповідника Фултона Шіна про те, що «людські серця, отруєні ненавистю, хтивістю та заздрощами, не можуть бути зцілені лише мудрими проповідями та суспільними реформами». Є вкрай необхідна «переміна в людських серцях, у звичках і стилях життя» (Усі брати, 166). Про таку переміну сердець молимося, шляхом такої переміни прагнемо крокувати самі і запрошуємо до цього всіх людей доброї волі.

IV. «Блаженні вбогі духом!» (Мт. 5, 3): давати християнське свідчення євангельського убогства

15. До згаданої переміни серця покликані всі люди, створені на Божий образ і Божу подобу, проте насамперед ті, хто вдостоївся зустрічі з живим Богом у воплоченому Христі. Папа Франциск у Посланні з нагоди Першого всесвітнього дня вбогих пригадує, що «для Христових учнів убогість – це насамперед покликання наслідувати вбогого Ісуса. Це шлях за Ним і з Ним, – шлях, який веде до блаженства Царства Небесного (пор. Мт. 5, 3; Лк. 6, 20). Убогість означає смиренне серце, яке вміє сприйняти власний стан обмеженого і грішного створіння, щоб подолати спокусу всемогутності, яка обманює людину, що вона безсмертна. Убогість – це погляд серця, який перешкоджає думати про гроші, про кар'єру, про розкіш як мету життя і передумову щастя».

16. Щоб наше крокування за Христом убогим дорогою Блаженств було для інших вірогідним і привабливим, доконче мусимо опертися на свідчення, а не обмежуватися словесними деклараціями. При цьому слід наголосити, що переконливість свідчення полягає не просто у відповідності між нашими словами і ділами - справжній «свідок Невидимого» завжди скеровує іншу людину до Бога, сприяє її особистій зустрічі з Ним. З далекого 1974 року лине до нас пророчий голос святого папи Павла VI, актуальний і сьогодні: «Сучасна людина охоче слухає свідків, ніж вчителів, або, якщо і слухає вчителів, то лиш тому, що вони є свідками. Справді, людина відчуває інстинктивну відразу до всього, що скидається на обман, позірність і компроміс. У цьому контексті розуміємо важливість життя, яке по-справжньому відображає Євангеліє!» (Промова під час Аудієнції в Папській раді у справах мирян, 2 жовтня 1974 р.).

На практиці це означає, що всі ми, Христові учні, першими покликані до проголошення блаженства вбогих, яке є наріжним каменем Христової науки, щоб показати, з одного боку, близькість Бога до кожної стражденної людини, а з іншого – щоб явити світові новий, преображений Духом Христа спосіб ставлення до матеріальних благ, котрі Господь вкладає в наші людські руки, аби вони ставали знаряддями любові, милосердя і братерства.

17. Християни, вдивляючись у прийдешні вічні блага, вбачають у дочасних речах цінний Божий дар і водночас засіб служіння. «Добра дочасні в очах християн не мають безоглядної вартости, – застерігав свого часу праведний Андрей Шептицький, – вони є засобом до досягнення вищого і вічного. Чоловік на сім світі єсть в дорозі. В небі його вітчизна» (О квестії соціальної). Про це не варто забувати та керуватися євангельською мудрістю, яка навчає: «Великий це зиск – побожність, вона бо дає вдоволення. Ми бо не принесли на світ нічого, та й винести нічого не можемо. А маючи поживу та одягу, цим будемо вдоволені. А ті, що хочуть багатіти, впадають у спокусу та в тенета, і в безліч бажань безглузких та шкідливих, що штовхають людей у прірву та погибель. Бо корінь усього лиха – грошлюбство, до якого деякі вдавшись, від віри відбились і прошили себе численними болями. Ти ж, чоловіче Божий, утікай від цього» (1 Тим. 6, 6–11).

18. Господь Ісус, як милостивий Бог і Творець людини, скеровує свої спасенні кроки і спасенне слово передовсім до вбогих. Виголошуючи у синагозі в Назареті свою «програмну проповідь», Він послуговується словами старозавітного пророка Ісаї, який заповідав прихід Спасителя: «Дух Господній на мені, бо Він мене помазав, послав нести Добру новину вбогим». Словнений Духа милосердя, Ісус відчував скорботу і глибокий біль через людську нужду, голод і страждання. Тож кожен, хто вдостоївся стати храмом Його Святого Духа, неминуче відчуватиме у своєму серці ті самі почуття, що були і в Його Божественному серці: співчуття, милосердя, співучасть, солідарність.

Вселенський Архиєрей Франциск закликає сьогодні всю Церкву «говорити свідченням убогості» і пояснює, що це повинно означати на практиці: «Якщо якийсь віруючий говорить про убогість або про бездомних і провадить життя як фараон:

такого не можна чинити. Це – перша спокуса. Інша спокуса – це укласти сумнівні угоди із владними структурами. Угоди робити можна, проте вони повинні бути договорами чіткими, прозорими. Бо завжди є спокуса до корупції в публічному житті, як політичній, так і релігійній» (Інтерв'ю нідерландській газеті «Straatnieuws», листопад 2015 р.).

19. То ж у ситуації, коли сучасне людство потерпає від таких численних травм, зранень, бідності і браку найнеобхіднішого, ми, християни, мусимо часто казати собі в ім'я вірності Євангелію і солідарності з убогими: не личить! Не личить жити «понад стан», тобто понад можливості свого становища, накопичуючи про запас достатки, замість ділитися із потребуєчими навіть тим скромним, що сьогодні посилає нам Господь; не личить будувати розкішні вілли і палаци, пам'ятники марнославства і знаки недозволеної розкоші; не личить їздити дорогими ексклюзивними авто задля заспокоєння хворобливих амбіцій і здобуття ефемерного статусу; не личить по-хижацькому ставитися до довкілля, засмічуючи Божий дар природи, руйнуючи спільну для нинішніх і прийдешніх поколінь домівку; не личить закривати очі на нужду навколо себе і вибудовувати навколо власного життя, власних родин, спільнот, парафій мурів байдужості й черствості. Ні, таке християнам аж ніяк не личить!

20. У межах церковної спільноти є християни, котрі, спонукані Святим Духом, прагнуть дати світові особливе свідчення відірваності від матеріальних благ і прийняття простого, убогого, євангельського способу життя. Ми називаємо їх богопосвяченими особами, які свідомо і добровільно відрікаються від земних багатств, щоб у свободі серця наслідувати Христа вбогого, смиренного і ціломудренного. Ми дякуємо їм за це свідчення, цінуємо їхню посвяту служінню ближнім – жінкам, дітям і молоді, недужим, особам похилого віку, в'язням і нашим захисникам з їхніми сім'ями, але водночас перестерігаємо їх перед спокусою надмірно турбуватися про матеріальні речі і, що ще небезпечніше, робити це коштом плекання щирого життя в євангельській любові, простоті та співчутті до потребуєчих.

21. «Я так бажаю вбогої Церкви для вбогих!» – часто повторює Папа Франциск. Нашим бажанням рівно ж є давати свідчення євангельської вбогості, щоб кожен монастир нашої Церкви випромінював простоту і скромність, відкритість до вбогих і солідарну близькість із ними. Та й у кожній парафіяльній спільноті і в особистому, родинному житті всі ми покликані провадити життя ощадне, повне співчуття до потребуєчих і милосердя до нужденних. Пам'ятаймо, що в спільноті і в родині, де любов і милосердя є не абстрактними поняттями, а способом нового християнського буття, зростатимуть здорові діти, дозріватиме свідома молодь, будуть захищені і оточені належною пошаною і турботою дорослі та старі, а над усіма спочине благословення неба.

V. «Я між вами як той, що служить» (Лк. 22, 27): бути Церквою, яка виходить, щоб служити вбогим

22. Утім, християнська праведність не полягає і не може полягати тільки в аскезі, у втечі від спокуси, у стриманості від гріха та розкошів, жадібності і захланності. – Христос, запрошуючи багатого юнака на дорогу спасіння, закликав його не лише не покладатися на марне багатство, а йти ще далі в здобутті життя, продавши все, що має, і роздавши вбогим. Іншими словами, Ісус бажав зцілити серце юнака від егоїзму, що засліплює, від самодостатності, яка чинить нечутливим до присутності вбогого, від поневолення багатством, що дає коротке задоволення, проте позбавляє життя глибшого сенсу і правдивої краси. Ось – справжня мудрість віруючої людини: зробити із багатства майстерний інструмент любові до ближнього і засіб власного спасіння.

Праведний митрополит Андрей, будучи дуже заможною людиною, посідав саме таку мудрість, поставивши свої маєтки і ресурси на служіння любові та спільному благу. Тому міг зі спокоєм і переконанням духу звертатися до вірних Церкви, бідних і багатих: «В старанні про багатства перед тим одним лишень Христос перестерігає, щоби люди не цинили маєтку вище Бога, над совість, над щастя вічне; щоби дарів Божих самі собі не заміняли на шкоду: бо було би правдивою шкодою для чоловіка, правдивим злом, коли би через маєток один другого кривдив, коли би для гроша запропастив свою безсмертну душу... Будьте ощадними, але не скупими! Ви, багаті, пам'ятайте, що добра, які посідаєте, маєте від Бога, а Бог наказав вам давати милостиню. Пам'ятайте, що кожний дар, даний убогому, Всевишній приймає на Свій рахунок. В годині смерті з усього вашого майна залишиться вам єдине – те, що ви дали убогому!» (Перше слово Пастиря, 1899 р.).

До цієї мудрості святих закликає нас і Боже слово устами мудреця, сина Сираха: «Сину, ніколи ні одному вбогому не відмов милостині й не відвертай ніколи ока від потребуєчого; голодуючого чоловіка ніколи не злегковаж і убогому в його потребі не зроби ніколи прикрости. Не засмучуй серця потребуєчого і не поскупи малого дару тому, хто в біді. Не відкидай прохання убогого і не відвертай свого лица від потреби ближнього» (Сир. 4, 1–4).

23. То ж ідеалом християнської спільноти загалом і кожного християнина зокрема є служіння. Наша Церква має довгу історію солідарності та соціального служіння, які проявилися з особливою силою у важкі періоди нашої церковної і національної історії. На поселеннях ми спомагали одне одного, гуртуючись у церковних громадах і громадсько-культурних організаціях, засновуючи з великою жертівністю наукові інституції, щоб зберегти нашу ідентичність, передати скарб віри нащадкам та поділитися ним із народами, з якими ми творили одне суспільство в країнах, що нас приймали. Наші серця у вільному світі відчували з усією гостротою біль і утиски, яких зазнавали греко-католики під владою комуністичного режиму на материнських землях. З діаспори підносилися до неба неустанні молитви за переслідуваних братів і сестер у вірі, а милосердна та щедра рука простягалася до них у жесті солідарного служіння, що стало особливо цінним і важливим після виходу нашої Церкви з катакомб. Вдячність за цю тривалу вірну і щедру допомогу ніколи не перестане линути з рідної землі до Бога і до вас, дорогі брати і сестри на поселеннях! Тепер Україна поспішає з необхідною допомогою на поселення, зокрема посилаючи працівників у Христовому винограднику, священнослужителів, яких виховують наші семінарії на Батьківщині і які відтак надають духовну опіку та соціальний супровід нашим вірним у різних кутках світу. На цьому цінному досвіді взаємної підтримки і солідарності маємо будувати наше сьогодні і майбутнє, поширюючи і збагачуючи цей досвід нашими відповідями на новітні виклики та завдання.

24. Десять років тому, розпочинаючи програму парафіяльного оновлення під гаслом «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», ми наголошували, що діяльна любов до ближнього є покликанням і завданням кожного християнина, і закликали поглянути навколо себе, щоб зауважити, скільки у світі є нещастя і бідності, самотності і смутку, болю і страждання! Усі ці прикрі явища нашого земного життя – це для нас запрошення до чинної любові, яка є виявом живої віри. Господь хоче

відкрити наші очі на нужду світу, щоб ми навчилися по-справжньому любити і виявляли нашим ближнім Божу любов – увагою до них, сердечним співчуттям, підтримкою, словом потіхи і розради, а головно ділами милосердя.

За ті роки, які минули від початку цього спільного шляху церковного оновлення ми стали свідками і співучасниками великого руху солідарності і милосердя серед Божого люду нашої Церкви і нашого народу, в Україні і на поселеннях суцього. Випробування, які падали і падають на нас, не ламають, на щастя, нашого духовного хребта, а навпаки, мобілізують всі душевні і фізичні сили для захисту, підтримки, порятунку.

Ми дякуємо всім вірним Церкви і людям доброї волі в нашому суспільстві, в Україні і за кордоном, за вашу доброту, посвяту, щедрість і жертвність, що їх ви проявляли як у рамках програми «Жива парафія», так і за інших численних нагод і потреб. Вашими пожертвами та добрими ділами ви не лише підтримуєте сотні тисяч постраждалих від війни, катаклізмів, несправедливості та соціальної нерівності, – ви даєте перед Божим обличчям ясне і смиренне свідчення живої віри, сили любові, яка заповідає перемогу життя і воскресіння.

25. Та лихо поки що не минуло. Убогих завжди матимемо поміж нами. Тому сьогодні відновлюємо наш заклик продовжувати наполегливо і сумлінно служити потребуючим, убогим і знедоленим. «Лише тоді зможемо вважатися живими християнами, а наші парафії стануть місцем, де піклуються про сироту, заступаються за вдову, допомагають убогому і розділяють страждання із хворими. Так об'являтимемо світові материнське обличчя Церкви та станемо живим знаком присутності Бога серед людей, згідно зі словами св. Августина: «Якщо бачиш любов, бачиш Пресвяту Трійцю» (Блаженніший Святослав, Пастирський лист «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», 2011 р.).

26. Беручи до уваги критичний стан із продуктивним та матеріальним забезпеченням чисельно значних верств населення в Україні і в різних частинах світу, спричинений і загострений світовою пандемією коронавірусу, пропонуємо усій нашій церковній спільноті цього року започаткувати з нагоди Всесвітнього дня вбогих конкретний милосердний чин – благодійну акцію «Нагодуй убогого!», координацію якої доручаємо нашому Відділу соціального служіння.

Ніхто з-посеред нас не є таким убогим, щоб не міг поділитися з іншими. Лише тіснота серця можуть перешкодити нам це зробити. Натомість серце, що містить у собі бодай крихту Христових думок і почуттів (пор. Флп. 2, 5), не зможе не сказати перед лицем людського болю і страждання: «Жаль мені цих людей» (пор. Мт. 15, 32). А цей жаль серця неодмінно породжуватиме щирі молитви, діла милосердя, готовність поділитися, скласти пожертву на благодійну мету, щоб рятувати життя і захищати знедолену людину, даруючи їй свій час, увагу і матеріальні засоби, потрібні для життя.

Тож закликаємо братів і сестер у вірі по всьому світі активно долучитися до цієї ініціативи «Нагодуй убогого!», яка надалі діятиме при наших парафіяльних спільнотах і церковних організаціях на постійній основі. При цьому заохочуємо творити щоразу нові підходи та форми, щоб нести своєчасну і посильну поміч усім без винятку нужденним, близьким і далеким, віруючим і невіруючим, бо Божа любов, яка нас надихає, не зводить мурів та бар'єрів, а прокладає шляхи і будує мости всепрощення та милосердя.

27. Дорогі в Христі брати і сестри! Бажаємо дедалі більше бути Церквою, яка виходить, щоб служити, – це наша програма, наша мрія, наш дороговказ. Насамперед маємо служити тим, хто є найближче до нас і відчуває брак уваги, підтримки й розради. Але закон і заповідь любові має універсальний вимір і характер. Тож наша Церква – в Україні і на поселеннях – повинна вчитися виходити дедалі більше за межі своїх парафіяльних, конфесійних і етнічних «огорож», щоб відкритися у милосердній любові до всіх страждених і знедолених, незважаючи на конфесійну і релігійну приналежність, на расу, стать чи вік. Єдине, що має нас провадити до зустрічі із ними, – це Христова любов, яка нас надихає і спонукає до дії (пор. 2 Кор. 5, 14). Нема на світі для Божої дитини чужої людської долі, чужого горя і нещастя. Усі ми – діти єдиного Отця Небесного і члени тієї самої людської та Божої родини. Тож маємо завдання і доручення, отримане від нашого Спасителя у притчі про милосердного самарянина як напуття, як заповіт і наказ: «Іди і ти роби так само!» (Лк. 10, 36).

Благословення Господнє на вас!

Від імені Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового, у день Святого мученика Лонгіна сотника,
29 жовтня 2020 року Божого

Вічна Пам'ять
250.860.7077
Springfield
FUNERAL HOME

Dignity®
MEMORIAL
LIFE WELL CELEBRATED®

TERANCE CODERRE

Assistant Manager - Funeral Director
O 250-762-2299 | F 250-862-9544
terance.coderre@sci-us.com

FIRST MEMORIAL FUNERAL SERVICES

1211 Sutherland Ave, Kelowna, British Columbia V1Y 5Y2
www.firstmemorialfuneralkelowna.com

Traditional Ukrainian Food

Perogies - \$35 / bag (5 dozen)

*Pick Up at
Earthly Creations Floral
2630 Pandosy Street
(250) 861-5825*

Provided by: Dormition of the Mother of God Ukrainian Catholic Church (parish Hall)

If you wish your business to be advertised at our church bulletin,

please, let us know by contacting the parish office.